

№ 110. Ганьне, Элеаноры і Алесі Бабарэкам

4.VI.1935

Дарагія Анечка, Лорачка і Лялячка!

Сёньня атрымаў Вашу лістоўку і супакоіўся за Вас. А то думалася, ці ня здарылася чаго з Вамі, што так доўга ня было вестак. Учора я нават напісаў Вам лістоўку, у якой выказваў сваю трывогу. Рад я, што ты, Анечка, ужо закончваеш сваю працу па школе і здолееш адпачыць і ўлучыць шмат увагі дзецям. Яны заўсёды мяне вельмі трывожаць. Калі ім падабаецца венгліна, дык, Анечка, няхай на здароўе сабе спажываюць. Няма чаго яе пакідаць надалей. А Лорачка і Лялячка малайцы, папраўляйцеся і адпачывайце.

Анечка, у той жа дзень адкажы на ўчарашнюю маю паштоўку.
Цалую Вас моцна.

Ваш Адзік.

№ 111. Ганьне, Элеаноры і Алесі Бабарэкам

11.VI.1935 г.

Дарагія Анечка, Лорачка і Лялячка!

Чакаў я Вас 10, на вакзал выходзіў, а Вы й ня прыехалі. Чаму? І ліста не напісалі таксама. Хацеў на Вас пакрыўдзіцца за такі падман. Але што з Вамі зробіш. Надумаў быў сёньня прыехаць сам да Вас, падаў заяву, аж шэф няма, і сказалі па адказ прыйсьці пасля выхаднога. Чаравік ня купляў, чакаў саму Лорачку, каб па назе дабраць і да густу. Адчыніўся тут абутковы магазын, дык за вялічэзнымі чэргамі не даступіцца туды. Дрэнна Вы зрабілі, што ня прыехалі. Няхай бы хоць сама, Анечка, ты прыехала. Як мне хацелася самому сёньня прыехаць да Вас! А цяпер ужо зноў да выхаднога чакаць. Як доўга цягнецца час.

Цалую Вас моцна.

Ваш Адзік.

Я купіў будзільнік за 13 р. 60 к. Ідзе добра.

№ 112. Ганьне, Элеаноры і Алесі Бабарэкам

12 чэрвеня 1935 г.

Дарагія Анечка, Лорачка і Лялячка!

Сёньня атрымаў Ваш ліст. Прычыны, дзеля якой ня прыехалі дзеці 10, ня зусім ужо такія, каб на іх можна было ўважаць. Мне думаецца, што ты, Анечка, ня пусьціла дзяцей, што баялася заставацца адна бяз іх. З імі ўсё ж весялей і ня так адзінока. Шкада, што так склалася і мы па розных кутках жывём. Адно толькі і суцяшае, што хутка будзем зноў разам. Анечка, ты пішаш наконт туфель. У той, што адчыніўся, магазын, абутку не дабіцца, такія чэргі. Але пры першай магчымасьці табе туфлі куплю. Хоць хацелася, каб ты сама тут была і да нагі сабе дабрала. Што да белых, дык нідзе няма тут. Мо' хіба зьявіцца яшчэ. Лоры яшчэ ня купляў, чакаў, што прыедзе,